

МИЛЕНА АЛЕКСИЋ, рођена 1960. у Бачкој Паланци, мастер руског језика и књижевности и научни и стручни преводац. У Гимназији „Лаза Костић” у Новом Саду ради као професор руског језика, а на Филолошком факултету Паневропског универзитета „Апеирон” у Бањалуци као лектор-сарадник. Активно је укључена у сарадњу Гимназије „Лаза Костић” са образовним и другим институцијама из Руске Федерације, посебно из града-побратима Нижњег Новгорода. Члан је Удружења књижевника Војводине и преводац за руски језик Међународног књижевног фестивала од 2013. Један је од аутора неколико уџбеника и приручника, једне збирке поезије и више објављених превода.

ГОЈКО БОЖОВИЋ, рођен 1972. у Бобову код Пљеваља, Црна Гора. Пише поезију, есеје и књижевну критику, бави се издаваштвом. Оснивач је и главни уредник издавачке куће Архипелаг и Београдског фестивала европске књижевности и потпредседник Српског ПЕН центра. Књиге песама: *Погземни биоској*, 1991; *Душа звери*, 1993; *Песме о сиварима*, 1996; *Архийелаї*, 2002; *Елементији*, 2006; *Оближња божансїва*, 2012; *Маїа*, 2017; *Тиха зверка ѿднева* (изабране песме и хронике), 2019; *Док ѿонемо у мрак*, 2021. Књиге есеја и критика: *Поезија у времену. О срїској ѿоезији друђе ѿоловине 20. века*, 2000; *Месїа која волимо. Есеји о срїској ѿоезији*, 2009; *Књижевностї и дани*, 2018; *Краљевсїва без їраница. Есеји о срїској ѿоезији XX и XXI века*, 2019; *Тиха зверка ѿднева: изабране їесме и хронике*, 2019; *Иїрачке судбине – есеји о срїској књижевностї: XIX–XXI век*, 2020. Приредио више антологија.

МИРО ВУКСАНОВИЋ, рођен 1944. у Крњој Јели (Горња Морача), Црна Гора. Пише прозу, поезију и есеје. Управник је Библиотеке САНУ (од 2011), главни уредник (од 2008) Издавачког центра Матице српске и академик, а био је управник Библиотеке Матице српске (1988–2014) и потпредседник Матице српске (2004–2008). Објављене књиге: *Клейїва Пека Перкова*, роман, 1977; *Горске очи*, приповетке, 1982; *Немушїи језик*, записи о змијама, 1984; *Вучји їраїови*, записи о вуковима, 1987; *Градишїа*, роман, 1989; *Тамоони*, поеме и коментари, 1992; *Морачник*, поеме,

1994; *Далеко било*, мозаички роман у 446 урокљивих слика, 1995; *Семољ ѿора*, азбучни роман у 878 прича о ријечима, 2000; *Точило*, каме(р)ни роман у 33 реченице, 2001; *Кућни круї*, роман у концентричном сну, 2003; *Семољ земља*, азбучни роман о 909 планинских назива, 2005; *Повраїшак* у *Раванїрад*, биографске приповести с прологом и писмом својих ликова, 2007; *Оївсјуду*, четири различите приповетке с истим намерама, 2008; *Семољ људи*, азбучни роман у 919 прича о надимцима, 2008; *Чиїшање ѿаванице*, приповедака 20, 2010; *Клесан камен*, огледи и записи, 2011; *Одабрани романи*, 1–3, 2011; *Бихїоље*, поратна путописна приповест с прологом Владимира Ђоровића и молитвом Иве Андрића, 2013; *Даноноћник*, записи, коментари, изреке, мале приче, песме у прози, есејчићи, сећања и разни осврти, 2014; *Силазак у реч*, о (српском) језику и (својој) поезици, 2015; *Изабрана дела*, 1–5, 2017–2018; *Даноноћник 2*, 2019; *Бројчаник*, путописни дневници, 2021. Књиге разговора и прича: *Ликови Милана Коњовића*, 1991; *Каже Миро Вуксановић* (прир. М. Јевтић), 2000; *Семољ Мира Вуксановића* (прир. М. Јевтић), 2011; *Насамо с Миланом Коњовићем*, разговори, ликови, осврти, 2018; *Разїовор с Немањом*, биографска и аутопоетичка сабирања (прир. Немања Пеић), 2020. Приредио више књига српских писаца.

ЉУБИША ЂИДИЋ, рођен 1937. у Краљеву. Песник, прозни писац, писац за децу, есејиста, путописац, књижевни и ликовни критичар, сликар. Гимназију је завршио у Крушевцу, а Филозофски факултет у Београду. Збирке песама: *Подївнуїе руке*, 1965; *Наїрижен їрсїен*, 1969; *Пролисїало коїље*, 1971; *Свраке воле сјајне сївари*, 1975; *Горионик*, 1978; *Северњача над Баїдалом*, 1986; *Пакао за дневну уїоїтребу*, 1993; *Признајец ли їеїео, свейлосїи*, 1994; *Срїски царски рез*, 1999; *Свейи їољубац*, 2003; *Моравска їројеручица*, 2012; *Промейејева чинија*, 2014; *Љувене*, 2014; *Пчелин ујед*, 2016; *Срчани удар*, 2019. Збирке песама за децу: *Сїочковима од маслачка до облачка*, 1983; *Заљубљиве їесме*, 1996; *Заљубљиве реке*, 2000; *Како сања једна Сања*, 2001; *Оїлегалце нема данце*, 2009. Књиге прозе: *Дневник за Теу*, 1992; *Царска деца – роман за малу и велику децу*, 2006; *Скраћенице*, 1998; *Кнейиња Јелена Балцић*, монодрама, 2010; *Скраћиване їриче*, 2012; *Нове скраћенице*, 2021. Путописи: *Чудесна Кина*, 1984; *Под Јужним крсїом – їуїоїиси из Јужне Америке*, 1992; *Ружа Будимїешїи*, 2006. Студије, монографије, критике: *Крушевац*, 1988; *Лей над завичајним їнездом*, 2012; *Моја Десанка*, 2015; *Беседе їод баїдалском їором*, 2017; *Ликовна криїиика*, 2018. Дневнички записи: *Мирис їролећа 1999.*, 2008; *Хиландарска лоза*, 2020. Приредио више књига и антологија.

САРА ЗДРАВКОВИЋ, рођена 1993. у Новом Саду. Истраживач-приправник и докторанд на српској књижевности на Филозофском факултету у Новом Саду. Пише поезију, прозу, студије и књижевну критику.

Области интересовања су јој савремени српски и европски роман. Објавила збирку кратких прича *Сребрне шуме*, 2021.

РАДОМИР В. ИВАНОВИЋ, рођен 1936. у Смоници код Ђаковице. Пише студије и огледе из књижевности. Објављене књиге: *Милутиин Ускоковић*, 1968; *Оледи*, 1969; *Моћућности речи*, 1970; *Књижевно стваралаштво Косова на српскохрватском језику*, 1971; *Искушења књижевне анализе*, 1972; *Романи Михаила Лалића*, 1974; *Критички методи*, 1975; *Тумачења савременог романа*, 1976; *Поретци македонских писаца*, 1976; *Љејоша писања*, 1978; *Македонски писци и дела*, 1979; *Тешкоће тумачења књижевних дела*, 1979; *Поетика Косије Рацина*, 1979; *Оледи о македонској књижевности*, 1980; *Поетика Блажа Конеској*, 1982; *Писци и проблеми*, 1984; *Књижевне паралеле*, 1985; *Говор дела*, 1986; *Дијалог с дјелом*, 1986; *Речи на раскрсћу*, 1987; *Поетика и критика*, 1988; *Поетика Славка Јаневској*, 1988; *Од ријечи до ријечи*, 1989; *Григор Прличев у светлости романизма*, 1990; *Поетика Ристија Рајковића*, 1990; *Њејошевијевићски говор*, 1991; *Од Њејоша до Лалића*, 1992; *Реторика човјечности*, 1993; *Зачини ријечи (Поетика Душана Косића)*, 1994; *Писање као судбина (Поетика Михаила Лалића)*, 1994; *Обнова јојевског говора (Од Досијеја до Киша)*, 1995; *Факти и фикције*, 1996; *Њејошева психологија и филозофија стварања*, 1997; *Виђења и сновиђења*, 1999; *Самосици и казалице Стефана Миширова Љубице (Прилог јојевци)*, 2000; *По сунчаном сају (Поетика Владана Деснице)*, 2001; *Македонске јојевске вертикале*, 2003; *Књижевно обликовање стварности*, 2003; *Машица и мудрости*, 2004; *Времекази и књигокази*, 2005; *Андријева мудроносна проза – знаци животи и знаци уметности*, 2006; *Стварање и сазнање*, 2006; *Књижевна критика као десетица муза*, 2007; *Мишме и јојме Томаса Мана*, 2007; *Дарови и дугови*, 2009; *Анаграми и критикограми у романима Умберто Ека*, 2009; *Умеће јуриспруденције (Књижевно дело Душана Ђуровића)*, 2010; *Писци и посредници*, 2011; *Лавиринти чаробног реализма Габријела Гарсије Маркеса*, 2011; *Снови и судбине у нарастивној прози Михаила А. Шолохова*, 2012; *Сунчаном страном књижевности*, 2013; *Зачарани круи – историја, стварност, уметност*, 2014; *Стваралачки узорци и изазови (Њејош, Андрић, Лалић)*, 2015; *Обнављање јојеве – књижевне ситуације и оледи*, 2016; *Епеме и парадиеме у дјелу Михаила Лалића*, 2016; *Њејош, њејолологија, њејолози*, 2017; *Значења и тумачења књижевног дела*, 2018; *Казалице Стефана Миширова Љубице*, 2018. Приредио више књига.

ТАМАРА ЈОВАНОВИЋ СТРАТИЈЕВ, рођена 1987. у Новом Саду. Основне и мастер студије српске књижевности завршила на Филозофском факултету у Новом Саду. Тренутно је студент докторских студија на Институту за славистику Универзитета у Хамбургу, где је ангажова-

вана као предавач. Пише есеје, студије и књижевне критике, објављује у периодици.

ДАНИЛО ЈОКАНОВИЋ, рођен 1956. у Подгорици, Црна Гора. Студирао у Новом Саду, живи у Београду. Пише поезију и прозу, преводи с руског и македонског. Монографија: *О имену и пореклу Јокановића*, 2010. Књиге песама: *Друјачији мојиви*, 1981; *Мојћносћ избора*, 1984; *Ерос на коленима*, 1992; *Нојев јавран*, 1994; *Трамвај за Колхиду*, 1997; *Неумијне јесме – сћаре и нове*, 2002; *Мером ружа и вејрова*, 2004; *Изабране јесме*, 2011; *Слова наших имена*, 2014; *Звона Светје Софије*, 2016; *Изабране*, 2017; *Масћило и вино*, 2017 (*Чернила и вино*, превод на руски, 2018); *Повторное јућешествие (Поново јућовање)*, на руском, 2020; *У дисћихе и кайрене*, 2020. Књиге приповедака: *Ненајсане јриче*, 2009; *Ненајсане јриче – сћаре и нове*, 2021. Приредио више књига и антологија.

ВИШЊА КОСОВИЋ, рођена је 1958. у Брезју, на Мајевици, БиХ. Књижевник и филозоф, у Београду је завршила Филозофски факултет, а постдипломске студије у Загребу. Од 1984. године живи у Херцег Новом, где је радила као професор. Члан је неколико европских асоцијација филозофских удружења. Поред већег броја филозофских и научних радова, објављених код нас и у иностранству, коаутор је уџбеника и приручника из филозофије и два уџбеника из логике. Објавила је неколико књига поезије, прича и филозофско-поетских мисли. Њени радови су превођени на више светских језика, а уврштена је у више антологија и зборника код нас и у иностранству.

МИЛЕНА КУЛИЋ, рођена 1994. у Бачком Добром Пољу код Врбаса. Дипломирала и мастерирала на Одсеку за српску књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду, где је тренутно на докторским студијама. Пише поезију, есеје, књижевну и позоришну критику. Бави се теоријом драмских уметности, историјском театрологијом и савременом драмом. Објављена књига: *Летј Минервине сове – ојледи о јозорщној умејностћи*, 2017.

НЕБОЈША ЛАЗИЋ, рођен 1966. у Алексинцу. Основне студије завршио је на Филолошком факултету у Приштини, а магистрирао је и докторирао на Филолошком факултету у Београду. Редовни је професор на Филозофском факултету у Косовској Митровици, на којем предаје Српску књижевност XX века. Објављене студије: *Анћиућојћска јрилојћа Борислава Пекића*, 2013; *Време и јросћор у „Злаћном руну“ Борислава Пекића*, 2016. Роман: *Ојращћање*, 2014. Живи у Београду.

ПЕРИЦА МАРКОВ, рођен 1958. у Фаркаждину код Зрењанина. Пише поезију. Имао је две заједничке изложбе визуелне поезије и једну самосталну. Живи и ради у Зрењанину. Књиге песама: *Цела мала*, 1983; *Маја*, 1988; *Немој никад да задрхтиш*, 1989; *Милосрдни њаук*, 1991; *Нейри-лајођени*, 1993; *Шинијер*, 1995; *Вештак из њодземља*, 1996; *На крај села*, 1998; *Гласови*, 2002; *Каије*, 2002; *Идем кући*, 2016; *Час*, 2017; *Песмице*, 2018; *Опњиције*, 2022; *Пис*, 2022.

ВИОЛЕТА Р. МИТРОВИЋ, рођена 1989. у Новом Саду. Основне и мастер студије српске књижевности завршила на Филозофском факултету у Новом Саду. На истом факултету је тренутно студент докторских студија српске књижевности. Пише студије, есеје и књижевну критику, преводи с енглеског. Књига есеја и критика: *Херменеутичка њрисџани-џија*, 2018.

МИЛАН МИЦИЋ, рођен 1961. у Зрењанину. Историчар и књижевник. Објавио преко четрдесет књига историографских студија, историјских есеја, документарне прозе, прозе и поезије. Од 2020. године је генерални секретар Матице српске. Књиге прозе: *Месеџ од венеџијанској сајуна*, 2013; *Код живахној оледгала*, 2014; *Сџисак сеновијџих имена*, 2016; *Ab ovo*, 2018; *Дан који је сџао да се одмори*, 2018; *Дујо џујовање у Табану: северна џрича*, 2020. Одабране књиге поезије: *Наџ мозак је кријумчарена роба*, 2006; *Ми смо мила зенијисџички свеј*, 2008; *Ракија и ране*, 2010; *Зове се Брана*, 2017. Главне историографске теме које проучава су српски добровољачки покрет у Првом светском рату, колонизација Војводине 1921–1941, историја Баната, историја Срба у Мађарској у 20. веку. Одабране историографске студије: *Развијак нових насеља у Банају 1920–1941*, 2013; *Школсџво у новим насељима Банаја 1920–1941*, 2013; *Срџско добровољачко џиџање у Великом рају 1914–1918*, 2014; *Незайамђена биџка – срџски добровољци у Русџи 1914–1918*, 2016 (превод на чешки: *Zaroptenitų boj – Srbųtí dobrovolníci v Rusku 1914–1918*, 2020); *Американиџи – срџски добровољци из САД (1914–1918)*, 2018; *Срџски добровољци из Банаја, Бачке и Барање (1914–1918)*, 2020; *Срби оџијаниџи из Мађарске у Краљевину Јујославиџи (1921–1941)*, 2020; *Од раја до оџијаџије – Ловра (1914–1924)*, 2020; *Колонисџичка насеља (1920–1941)*, 1–2, 2021–2022.

РАДИВОЈ РАДИЋ, рођен 1954. у Ливну, БиХ. Историчар, византолог, универзитетски професор, бави се позновизантијском историјом и везама између Византије и јужнословенских земаља у касном средњем веку, као и темама из свакодневног живота у византијском свету. Објављене књиге: *Време Јована V Палеолоја (1332–1391)*, 1993; *Сџрах у џозној Византиџи 1180–1453*, I–II, 2000; *Из Царџрада у срџске земље. Сџудије из византиџске и срџске иџторије*, 2003; *Срби џре Агама и џосле њеја*.

Историја једне злоујојребе – слово јројив „новороманџичара”, 2003; Визанџија – јурјур и јерџаменџ, 2006; Царџпраг – јриче са Босфора, 2007; Јован V Палеолоџ, визанџиџски цар (1341–1391), 2008; Криза истојрије – срџска истојриојрафија и друџџивени изазови краја 20. и јочейџка 21. века (коаутор М. Јовановић), 2009; Визанџија и Србија. Пламен и одсјаји, 2010; Сџари Словени, 2010; Консџанџин Велики – нагмоћ хриџћансџва, 2010; Средњовековни јуџоввођа (коаутор Р. Петковић), 2011; Ромејски светџ – крајџка истојрија свакодневној живоџа у Визанџији, 2012; Из Царџрада у срџске земље – сџудије из визанџиџске и срџске истојрије, 2012; Црно сџолеће – време Јована V Палеолоџа (1332–1391), 2013; Тријумф хриџћансџва – Консџанџин, Ниџ и Милански едикџ, 2013; Друџо лице Визанџије – неколико сџоредних џема, 2014; Клио се сџиџи – јројив злосџављања истојриџске науке, 2016; Србија 1217. Наџанак краљевине (коаутор С. Мишић), 2016.

РУСКИ ПЕСНИЦИ ИЗ НИЖЊЕГ НОВГОРОДА:

ВЛАДИМИР БЕЗДЕНЕЖНИХ (ВЛАДИМИР БЕЗДЕНЕЖНЫХ), рођен 1973. у Горком (данашњи Нижњи Новгород), где и сада живи. Завршио средњу и музичку школу, а потом и Факултет историје на Нижњеновгородском Државном универзитету „Лобачевски”. Радио је као чувар, чистач улица, најамни радник, био уредник ТВ програма, администратор, главни уредник корпоративног радија, кувар, руководилац мултимедијалне лабораторије. Данас је један од стручњака Волго-Вјатске филџјале ГМИИ „Пушкин” („Арсенал”, Нижњи Новгород). Аутор је књига: *Горњи гео*, 2013; *Ојсервације*, 2020; *Сџилске фиџуре* (коаутори Д. Липатов и Д. Ларионов), 2021. Аутор-приређивач (заједно са Д. Липатовим) антологије савремене нижњеновгородске поезије *Коромислова кула*, 2021. Члан удружења песника „Сибирски тракт”. Победник конкурса Радио Русије „Волим” (Нижњи Новгород, 2014), победник слема Четвртог фестивала поезије Поволжја (Тољати, 2016), победник слема Григорјевске књижевне награде (СПБ, 2018) и лауреат награде часописа *Нижњи Новџорог* (2019).

АРТЈОМ ФЕЈГЕЉМАН (АРТЕМ ФЕЙГЕЛЬМАН), рођен 1986. у Нижњем Новгороду. Песник, културтрегер, активиста. Кандидат философских наука. Координатор регионалног песничког пројекта „Нижњеновгородски талас”. (Са)организатор књижевних манифестација у Нижњем Новгороду. Учесник нижњеновгородских фестивала савремене поезије. Објављивао на сајтовима Полутонови, Артикулација и др.

ДЕНИС ЛИПАТОВ (ДЕНИС ЛИПАТОВ), рођен 1978. у Нижњем Новгороду. Завршио је инжењерски физичко-хемијски факултет НГТУ „Алексејев”. Стихове и прозу је штампао у часописима *Нева*, *Конџинениџ*, *Дан и ноћ*, *Крешчајџик*, *Волџа*, *Урал*, *Звезда*, *Инијерџоезија*, *Нижњи*

Новгород, Нова Младосӣ и др. Аутор је књига поезије *Дрӯго ле̄то*, 2015; *Сӣилске фӣуре* (коаутори В. Безденежних и Д. Ларионов), 2021. и књиге прозе *Науке младӣа*, 2018.

ДМИТРИЈ ЗЕРНОВ (ДМИТРИЙ ЗЕРНОВ), завршио Нижњеновгородски педагошки универзитет, кандидат је политичких наука. Објављивао у часописима *Воља, Ваздух, Воља – XXI век*, у алманасима *Urbi, Зла̄ини век* и др., у зборнику *Ма̄ија чвр̄стих форми и слободе*, 2004, у електронском часопису *РЕЦ*. Победник је конкурса „Магија чвр̄стих форми и слободе” за 2003. у номинацијама „Сонет” и „Секстина”. Учесник је песничког удружења „Полутонови”.

ДМИТРИЈ ЛАРИОНОВ (ДМИТРИЙ ЛАРИОНОВ), рођен 1991. у Кулебаки у Нижњеновгородској области. Завршио средњу машинску школу и филолошки факултет ННГУ „Лобачевски”. Стихове објављивао у часописима *Звезда, Дружба народа, Ин̄тер̄поезија, Младосӣ, Пр̄сӣен А, Нижњи Новгород, Пловећи мосӣ*, као и на различитим интернет-порталима. Аутор је књига поезије *Словолувӣе*, 2014. и *Сӣилске фӣуре* (коаутори В. Безденежних и Д. Липатов), 2021. Финалиста конкурса „Лицеј” у номинацији за поезију (2020). Живи и ради у Нижњем Новгороду.

АНДРЕЈ ДМИТРИЈЕВ (АНДРЕЙ ДМИТРИЕВ), рођен 1976. у Бору код Нижњег Новгорода где живи. Завршио правни факултет Нижњеновгородског пословног института. Ради у обласним новинама *Земља нижњеновгородска*. Члан Удружења новинара РФ. Објављивао стихове и прозу у електронским издањима *Полӯтонови, Е̄ӣаже, Арӣкулација, 45-а Паралела, ДЕГУСТА.РУ* и *Литерга̄иура*, у алманаху *Нови Гил̄амеш*, у часописима *Нева, Дружба народа, Кре̄шча̄ишк, Нова Младосӣ, Младосӣ, Prosodia, Москва, Пловећи мосӣ, Дан и ноћ, Бељски њосӣори, Бајкал, Нижњи Новгород, Гвидеон* и др. Аутор је књига поезије *Рај за ње лубӣлице*, 2010; *Ор̄нӣоло̄ӣја воде*, 2016; *Африкасне̄*, 2016. и *Дубина оӣиска*, 2018. Учесник колективних зборника *Прави* (2015) из серије „Нижњеновгородска сабрана дела” и *Коромислова кула* (2021).

МАРК ГРИГОРЈЕВ (МАРК ГРИГОРЬЕВ), рођен 1991. у Качканару (Свердловска област). Од 2001. живи у Нижњем Новгороду, где је студирао на филолошком факултету. Песник и новинар, учествовао је у различитим песничким пројектима у Нижњем Новгороду, Москви, Санкт Петербургу, Саратову, Рјазану и Казању, а 2014. је ушао на лонг-листу за награду „Деби”. Објављивао је на сајту Полутонови и у алманаху *Арӣкулација*. (Приредила Милена Алексић)

ДОБРИВОЈЕ СТАНОЈЕВИЋ, рођен 1958. у Липама код Смедерева. Пише поезију, монографије, студије, уџбенике и књижевну критику. Објављене књиге: *Сокра̄ӣ вежба нес̄ӣајање*, 2001; *Хорорской њежнос̄ӣи*, 2003. Студије: *Форма или не о љубави*, 1985; *Ре̄ӣорика „Зла̄ино̄ руна”*, 2001; *Сӣилис̄ӣика „Зла̄ино̄ руна”*, 2002; *Ре̄ӣорика њоезије*, 2004;

Медији и начела дијалога, 2004; *Збивање необичној догађаја*, 2005; *Пог сенкама баобаба* (коаутор Борис Об. Ђурица), 2006; *Медијска еристика и јавни дискурс*, 2009; *Реторика и њолистика* (уџбеник, коаутор Радомир Животић), 2013; *Бежање од смрти: Миодраг Булајковић – стил и књижевна демонологија*, 2014; *Свиснути од живојга – стил и парадокси поезије Риста Рајковића*, 2015; *Медији и живој без смисла* (коаутор Марко Ђорђевић), 2019; *Смедеревска јесен њозна*, 2021; *Како брже прећинуту умом / Come uscire di senno più velocemente*, двојезично, српско-италијански, 2021. Приредио више књига.

ПРЕДРАГ ШАПОЊА, рођен 1972. у Новом Саду. Књижевни преводилац, дипломирао је 2002. енглески језик и књижевност на Филозофском факултету у Новом Саду. Пре тога је 1997. дипломирао и на Медицинском факултету. У периодици објављује преводе књижевне теорије, филозофије и социологије: Виларда Спигелмана, Дејвида Сидорског, Ерика Хобсбаума, Томаса Франка, Дорит Кон, Едварда Саида, Бернарда Вилијамса, Тома Полина, Мартина Постера, као и преводе поезије: Т. С. Елиота, Хуга Вилијамса, Тома Полина, Харолда Пинтера, Пенелопе Фиццералд и Чарлса Симића. Преведене књиге: Алис Манро, *Бекство*, 2006; *Превише среће*, 2010; *Голи живој*, 2013; *Мржња, њријашљиво, удварање, љубав, брак*, 2014; *Пољед са единбуршке стене*, 2015; Дорис Лесинг, *Бен, у свећу*, 2007; *Мемоари ѡреживеле*, 2008; *Злајна бележница*, 2010; Ајрис Мердок, *Пешчани замак*, 2004; *Црни ѡрини*, 2005; Флен О'Брајен, *На реци „Код две ѡице”*, 2009; Мишел Фејбер, *Исјод коже*, 2003; *Кица мора ѡаси*, 2004; Лиза Скотолан, *Последња жалба*, 2004; Луиз Велш, *Тамерлан мора умрећи*, 2005; *Мрачна комора*, 2005; *Трик са мејком*, 2010; Томас Франк, *Освајање кула: бизнис култура, контракултура, усјон хий конзумеризма*, 2003; Ралф Елисон, *Невидљиви човек*, 2014.

Приредио
Бранислав КАРАНОВИЋ